

[Boligministeren.]

nalt initiativ kunne frigive huslejen, såfremt man skønnede, at de lokale forudsætninger derfor var til stede, ligesom man omvendt kunne beslutte, at lejerbeskyttelsen fortsat skulle bestå, hvis forholdene talte imod en ophævelse.

Jeg skal her minde om, at loven af 1958 ophævede bestemmelserne om huslejestop i samtlige kommuner med et indbyggertal på 3 000 og derunder, men med den særlige bestemmelse, at såfremt en kommunalbestyrelse skønnede, at forholdene talte imod en sådan frigivelse, kunne denne — under forudsætning af, at der kunne opnås to tredjedeles tilslutning i de kommunale råd — fortsat opretholde et huslejestop.

Der findes som bekendt her i landet godt 1 300 landkommuner, hvoraf ca. 1 200 havde et indbyggerantal, hvor denne bestemmelse umiddelbart kom til anvendelse, og af disse 1 200 har — efter de foreliggende oplysninger — kun 60 besluttet at opretholde huslejestop. Af disse ca. 60 kommuner er de 17 beliggende i Sønderjylland, og her må beslutningen formentlig ses i lyset af den særlige boligspørgsel, man her har i forbindelse med Danfoss' virksomhed.

Af landets 85 købstæder og flækker havde kun 18 under 3 000 indbyggere, og heraf har kun 2 besluttet at opretholde huslejestoppet.

I de kommuner, der havde mellem 3 000 og 20 000 indbyggere, ville huslejestoppet uden videre være gældende, medmindre kommunalbestyrelsen med to tredjedeles majoritet besluttede, at dette skulle bortfalde, og denne adkomst er benyttet af 19 landkommuner og én købstad.

Man vil altså af disse tal se, at det kun er i ringe omfang, kommunalbestyrelserne har fundet grundlag for at træffe beslutning vedrørende huslejestoppet. Situationen er den, at mere end 1 100 landkommuner og 17 købstæder og flækker ikke længere er omfattet af bestemmelserne om huslejestop.

Geografisk set er det en meget betydelig del af landet, men langt den største del af udlejningsbyggeriet er dog fortsat under beskyttelsesreglerne. Huslejestoppet gælder fortsat i hovedstadsområdet, i 68 købstæder og 140 landkommuner.

Alle ved, at den gældende lejelov først udløber med udgangen af marts 1964, men

alligevel har det ikke manglet på ønsker om at få denne lov revideret. Ikke alene ejerne, men også lejerorganisationerne har fremsat krav herom.

Den første henvendelse modtog jeg, umiddelbart efter at jeg var tiltrådt, hvor Danmarks Lejerforbund dels i en skriftlig, dels i gentagne direkte henvendelser har fremsat motiverede ønsker om at få loven revideret, henvendelser, der senere er fulgt op af De samvirkende Lejerforeninger.

Fra De danske Grundejeres Landsorganisation modtog jeg den 21. marts i fjor en anmodning om at foranledige loven revideret, i første række med ønske om en motiveret lejerforhøjelse på 35 pct. af 1939-lejen, og senere en fornyet henvendelse den 25. august 1961, hvor kravet var steget til 50 pct. af 1939-lejen.

Fra lejerorganisationerne har man fremført krav om genindførelse af lejerbeskyttelsen i alle kommuner uanset størrelsen, men desuden en række krav, som folketingsudvalget vedrørende lejeloven tidligere har været stillet over for. Jeg skal her bl. a. nævne krav om bortfald af opsigelsesretten i tofamiliehuse, kontrol med fremleje, med lejeansættelsen i nybyggeriet, og navnlig har man fremhævet krav om lejernes medindflydelse på adgangen til moderniseringer af ældre ejendomme, hvor man — som det er fremhævet — griber ind i kontrakt aftalte lejevilkår, uden at lejeren har andre, jeg havde nær sagt „modforholdsregler“ end at opgive lejemålet.

Man vil altså se, at der er ønsker om en lovrevision fra såvel ejere som fra lejere, omend, tør man vel nok sige, ud fra vidt forskellige forudsætninger.

Det er på baggrund af de henvendelser, jeg her har nævnt — henvendelser, der gennem pressen er offentligheden bekendt — at regeringen ved folketingets åbning har fremsat en udtalelse om, at regeringen overvejer, om der bør træffes forholdsregler med henblik på en løsning af husleje problemerne, således at lejen i den ældre og nyere boligmasse kommer til at stå i passende forhold til boligens brugsværdi, og — føjes der til — at man ligeledes vil overveje problemet, der vedrører modernisering af gamle ejendomme.

Hvad man så har fået ud af denne udtalelse, er jo ikke så lidt. Ekstrabladet